

Skjalden

Karla

Karla var en lille pige som boede på sine forældres gård. Det var ikke nogen vildt stor gård, men den havde da et par dyr og marker. På marken lige bag gården lå cirkus altid når det kom til byen. Fra baghaven havde hun hvert år, lige så længe hun kunne huske, set på alle dyrene og artisterne, og hvordan de øvede sig dagen lang. Om aftenen så hun deres flotte kostumer inden de skulle ind i cirkus og lave alverdens kunstner. Hun drømte om selv at blive en ægte cirkusprinsesse.

På den sidste eftermiddag blev Karlas nysgerrighed for stor, og hun kravlede igennem hækken og om på marken. Der var en masse vogne, og der lugtede af savsmuld. Da hun gik omkring hjørnet ved en af vognene, så hun en pige gå på line en halv meter over jorden. Hun var så elegant, at Karla helt glemte at gemme sig da pigen vendte sig om. Pigen smilede til hende. Først blev Karla lidt bange, for hun måtte jo ikke bare sådan gå rundt på marken når cirkus var der, men pigen var så flink at hun snart glemte alt om det.

Karla fik lov til at prøve linen. Det var svært, så pigen hjalp hende med at komme fra den ene plads til den anden, men for hver gang kunne hun gå lidt længere selv. Pigen sagde at hun skulle blive ved med at øve sig, for så skulle hun nok få det lært. Karla fik en billet til aftenens forestilling, og hun sad med stor spænding fra start til slut, og så cirkusets mange flotte kunstner - den flotteste var dog linedanserinden som så elegant kunne gå hen over linen helt deroppe under teltets tag.

Den næste dag da Karla igen kiggede ud på marken fra sin baghave, var cirkus allerede rejst videre. Nu ville der gå et helt år inden det ville komme igen, men det var også et helt år hvor Karla kunne øve sig, for hun ville virkelig gerne lære at gå på line; ligesom linedanserinden. Hun fik sin far til at hjælpe sig med at sætte en line op ude i stalden, som hun kunne øve sig på. Så hver eneste dag efter skole gik hun ud i stalden og øvede sig på at gå på line. Hun faldt mange gange nu hvor pigen ikke længere var der til at støtte hende, men hun blev ved med at kravle op på linen, for hun ville bare lære det.

Da året var gået, kom cirkus tilbage til marken bag gården. Karla var i skole da de kom, men da hun havde fået fri skyndte hun sig hjem, smed skoletasken inden for døren, og løb om i baghaven og igennem hækken. Det så helt anderledes ud end sidste år, men pigen måtte være der, så Karla skyndte sig rundt imellem vognene, indtil hun til sidst fandt hende. Linedanserinden kunne godt huske hende, og spurgte om hun havde øvet sig. Og det havde hun jo selvfølgelig, så det ville hun meget gerne se. Karla kravlede op på linen, tog en dyb indånding, og gik helt perfekt hen fra den ene plads til den anden. Linedanserinden var meget imponeret og klappede ad hende. Lidt væk kunne de begge høre endnu en applaus - det var cirkuskongen som var kommet forbi. Han synes at Karla var så god på linen, at han foreslog at hun kom ind i cirkusteltet og prøvede den rigtige line.

Karla gik ind i teltet og ind i manegen. Hele teltet så helt anderledes ud derinde fra: Der så ud til at være mange flere pladser til publikum, manegen synes større og der var endnu længere op til linen oppe under teltets tag. Karla kravlede op af den utroligt lange stige, hvor hun også kom forbi det

Skjalden

opsatte net som ville gribe hende hvis hun faldt ned. Da hun endelig havde nået toppen, kiggede hun hen på den anden side; der virkede til at være så utrolig langt derover. Men hun tog en dyb indånding og begyndte langsomt at gå ud på linen. Hun var meget koncentreret og stirrede stift ligefrem for sig imens hendes fødder fandt vej. Endelig var hun ovre på den anden side og åndede lettet ud. Nedenunder hende kunne hun høre en masse klappen, og da hun kiggede ned i manegen stod en masse artister dernede og klappede af hende. Rygtet om den lille pige der ville gå på line havde nemlig spredt sig i det meste af cirkus, så langsomt var teltet blevet fyldt op af alle de nysgerrige blikke som alle stirrede måbende og klappende op på Karla, der nu stod allerøverst oppe i teltet.

Da Karla kom ned i manegen igen, fulgte cirkuskongen og linedanserinden hende over i en vogn, hvor der var det flotteste og mest gnitrende stof over det hele. Damen i vognen tog mange mål af Karla, og syede herefter den flotteste kjole med de smukkeste pailletter på.

Om aftenen midt i forestillingen stod Karla igen helt deroppe under teltets tag i den flotte kjole som gnitrede så yndigt i al lyset som skinnede på hende. Hun tog igen en dyb indånding og gik langsomt over linen. Der var musestille i hele teltet i bare spænding imens hun gik over, men da hun nåede den anden side, brød hele teltet ud i jubel og Karla nejede dybt for dem alle sammen. Nu var hun en ægte cirkusprinsesse.

Skrevet af Birgitte Albæk Henriksen